

Sygn. akt IV U 654/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2018r.

Sąd Okręgowy w Elblągu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR del. do SO Agnieszka Walkowiak

Protokolant: sekr. sądowy Mariola Konończuk

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2018r. w Elblągu na rozprawie

sprawy z odwołania R. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.

z dnia 26 kwietnia 2018 r. znak: (...)

o emeryturę pomostową

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy R. N. prawo do emerytury pomostowej od dnia 17 kwietnia 2018r.

Sygn. akt IV U 654/18

UZASADNIENIE

Ubezpieczony R. N. w dniu 22 maja 2018 r. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. z dnia 26 kwietnia 2018 r., znak (...), którą to pozwany odmówił mu prawa do emerytury pomostowej jako osoba pracująca w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze. Skarżący zarzucił zaskarżonej decyzji błędne ustalenie co do wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych, a nadto wniósł o dopuszczenie dowodu z zeznań wskazanych przez niego świadków na okoliczność, że w okresie od dnia 6 stycznia 1991 r. do dnia przejścia na rentę z tytułu niezdolności do pracy pracował we wskazanych warunkach. Nadto skarżący podniósł, że w tym okresie pracował w Zarządzenie (...) jako operator piły mechanicznej, w pełnym wymiarze godzin pracy, około 17 lat. W ocenie ubezpieczonego, pozwany nie wziął pod uwagę sprostowania świadectwa pracy wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 14 listopada 2013 r., jak również wywiadu zawodowego.

W konsekwencji, zdaniem wnioskodawcy, posiada on wymagany staż pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Nadto o zwrócenie się do Zarządu (...) w E. o akta osobowe ubezpieczonego za czas zatrudnienia od dnia 8 stycznia 1991 r. do dnia 17 lutego 2008 r. i przeprowadzenie dowodu z treści dokumentów w nich zawartych na okoliczność charakteru wykonywanej pracy w spornym okresie.

Powołując się na art. 4 w związku z art. 49 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1924), pozwany wskazał, że ubezpieczony nie udowodnił, że przed 1 stycznia 1999 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach co najmniej 15 lat w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych lub art.

32 i 33 tej ustawy. Zdaniem pozwanego ubezpieczony nie udowodnił również, że po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Pozwany nie uznał jako pracy wykonywanej w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia od dnia 8 stycznia 1991 r. do dnia 24 września 1996 r. oraz od dnia 1 listopada 1996 r. do dnia 17 lutego 2008 r. w Zarządzie (...), albowiem w okresach tych ubezpieczony wykonywał pracę na stanowiskach, które nie uprawniają do przejścia na emeryturę w wieku niższym niż powszechny wiek emerytalny.

Natomiast przedstawione przez ubezpieczonego świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach potwierdza wykonywanie pracy wyłącznie na stanowisku operatora piły mechanicznej w L. Komunalnym, zaś według świadectwa pracy z dnia 17 lutego 2008 r. ubezpieczony wykonywał pracę na wielu stanowiskach, w tym na stanowiskach łączonych jako robotnik leśny, ogrodnik-robotnik leśny, operator piły mechanicznej-ogrodnik-ładowacz, operator sprzętu ogrodniczego-ładowacz.

Ubezpieczony R. N. w uzupełnieniu odwołania, w piśmie z dnia 3 września 2018 r., wskazał, że od 1991 r. pracował wyłącznie jako operator piły spalinowej w L. (...), a później na terenie miasta E. i taką pracę wykonywał niezmiennie do 2008 r. Natomiast dodatkowe stanowiska były wpisywane do akt przez ówczesną pracownicę Działu Kadr, aby ukryć fakt, że praca przy pile mechanicznej była wykonywana przez 8 godzin, a nie 6 godzin zgodnie z Regulaminem, w akta osobowych zostały wpisane funkcje, które nie były przez skarżącego wykonywane, zaś każda próba skorygowania tego była bezskuteczna.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Skarżący R. N. urodził się w dniu (...), zatem w dniu (...) ukończył 60 lat. W dniu 28 marca 2018 r. wystąpił on do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury pomostowej.

Do akt rentowych ZUS ubezpieczony dołączył, w związku z ubieganiem się o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, świadectwo pracy z dnia 17 lutego 2008 r. wystawione przez Zarząd (...) w E., potwierdzające, że w okresie od dnia 8 stycznia 1991 r. do dnia 17 lutego 2008 r. pracował on na stanowiskach robotnik leśny, ogrodnik-robotnik leśny, operator piły mechanicznej-ogrodnik-ładowacz, operator sprzętu ogrodniczego-ładowacz. Ponadto jak wynika z tego świadectwa pracy korzystał on z urlopów bezpłatnych w okresach wskazanych w pkt 4 ppkt 2 w łącznej liczbie 218 dni oraz w okresach wskazanych w pkt 4 ppkt 10 jako okresach nieskładkowych z zasiłku chorobowego, które to okresy zostały również skorygowane pismami pracodawcy z dnia 5 i 14 marca 2008 r. – w łącznej liczbie 349 dni.

Powyższe okresy potwierdziły pozostałe dokumenty zawarte w aktach rentowych ZUS, jak w dokumenty płacowe i listy płacowe przedstawione przez Zarząd (...) w E..

Ponadto do akt rentowych ZUS dołączono zaświadczenie z dnia 17 stycznia 2008 r. oraz zaświadczenia RP-7 z tej samej daty wystawione przez Zarząd (...) w E., gdzie wykazano, że ubezpieczony pracował na stanowisku operatora piły mechanicznej.

Do akt sprawy ubezpieczony przedłożył świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 14 listopada 2013 r. przez Zarząd (...) w E., w którym również potwierdzono wykonywanie pracy wyłącznie na stanowisku operatora piły mechanicznej w L. Komunalnym, zgodnie z wykazem A Dział VI poz. 3 stanowiącym załącznik do zarządzenia nr 9 Ministra Administracji Terenowej i Ochrony (...) z dnia 1 lipca 1983 r. w sprawie stanowisk pracy w zakładzie pracy resortu administracji, gospodarki terenowej i ochrony środowiska (Dz. Urz. Mini. Adm., Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska Nr 2 poz. 3)

Ubezpieczony udokumentował wymagany 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

(bezsporne, nadto dowód: akta rentowe ZUS: plik dotyczący wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy, plik dotyczący ustalenia kapitału początkowego, plik dotyczący emerytury pomostowej, akta sprawy świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 14 listopada 2013 r. k. 5, akta osobowe ubezpieczonego za okres

zatrudnienia w Zarządzie (...) w E. k.29, wyjaśnienia złożone przez ubezpieczonego R. N. na rozprawie w dniu 11 września 2018 r. k. 42-43, 45 oraz zeznania złożone na rozprawie w dniach 23 października i 22 listopada 2018 r. k. 192v-194, 198-200, listy obecności k. 180, dokumentacja płacowa załączona w odrębnej teczce)

Z dniem 8 stycznia 1991 r. skarżący został zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w E. (poprzedniku prawnym Zarządu (...) w E.) i od razu został skierowany do pracy jako operator spalinowej piły mechanicznej w Wydziale L. (...), przy czym na umowę o pracę wpisano, że powierza mu się obowiązki robotnika leśnego, gdy tymczasem zgodnie z wnioskiem Kierownika Wydziału L. (...) zaproponowano stawkę zaszeregowania w wysokości 3800 zł. na godzinę w związku z zatrudnieniem ubezpieczonego na stanowisko operatora piły mechanicznej.

W późniejszym okresie na angażach, zaświadczeniach pracownik kadr – świadek E. O. dokonuje zapisów w pozycjach stanowisk pracy wykonywanej rzekomo przez ubezpieczonego: robotnik leśny, ogrodnik, operator piły mechanicznej oraz ogrodnik, ładowacz, gdy tymczasem zgodnie z wnioskiem z dnia 9 lutego 1994 r. Kierownik Wydziału L. (...) wnioskował o zmianę angażu ubezpieczonemu z robotnika leśnego na operatora piły mechanicznej, albowiem od chwili zatrudnienia w zakładzie, „pracował i pracuje jako operator piły mechanicznej”.

Nieprawidłowe wpisy w angażach i dokumentacji pracowniczej były dokonywane w związku z koniecznością dostosowania polityki kadrowej do potrzeb przedsiębiorstwa w związku z etatyzacją. Angaże i dokumentacja pracownicza nie odzwierciedlała tego co robił dany pracownik, w tym również ubezpieczony, który przez cały okres zatrudnienia był zatrudniony wyłącznie w charakterze operatora spalinowej piły mechanicznej.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego R. N. k. 29, wyjaśnienia złożone przez ubezpieczonego R. N. na rozprawie w dniu 11 września 2018 r. k. 42-43, 45 oraz zeznania złożone na rozprawie w dniach 23 października i 22 listopada 2018 r. k. 192v-194, 198-200, listy obecności k. 180, dokumentacja płacowa załączona w odrębnej teczce; zeznania świadka E. O. k. 191v-192v i 194)

Początkowo ubezpieczony pracował na terenie B. przez okres 12 lat przy wycince drzew, nie wykonywał żadnych prac innego rodzaju, które były wpisywane w dokumentację pracowniczą, jedynie dodatkowo pracował jako brygadzista, przy czym obowiązki wówczas nie różniły się od tych, które wykonywał przed powierzeniem mu tego stanowiska z dniem 6 kwietnia 1995 r., nie wypełniał żadnych dokumentów, nadzorował 7 lub 8 pracowników, którzy pracowali razem z nim. W późniejszym okresie ubezpieczony pracował na terenie miasta E., gdzie wycinka drzew była trudniejsza, wymagała konieczności używania podnośników celem ścinania drzew od ich koron.

W okresie zatrudnienia ubezpieczonego na terenie B. brygadzystą był świadek K. K., który rozdzielał prace i współpracował z ubezpieczonym na terenie B., gdzie odbywała się wycinka drzew, wyróbka drzew, zimą również wykonywało się zręby, wycinki, przycinki. Wówczas ubezpieczony R. N. pracował jako operator spalinowej piły mechanicznej, czasami raz na dwa miesiące brygadzista zlecał mu pracę koszenia upraw w okresie wiosenno-letnim. Pracowało się od poniedziałku do piątku, w godzinach od 7.00 do 15.00.

Ubezpieczony pracował na pilarcze ważącej ok. 11 kg produkowanej przez firmę (...), a po 10 latach pracował przy pomocy pilarki spalinowej marki S., które były lżejsze. Były to piły spalinowe, miały prowadnice, a na niej łańcuch i sprzęgło, za pomocą sprzęgła dodawało się gazu i napędu, łańcuch obracał się, wprowadzając w ruch ostrze. Obie były przenośnymi pilarkami, na wierzchu była osłona na silniku, były pałaki do trzymania piły, osłona prowadnicy, którą zakładało się przy transporcie.

Ubezpieczony oprócz tego jako pilarz ciął metry, klocki, co ułatwiało późniejsze ładowanie drewna.

Pracodawca zatrudniał 3 pilarzy i każdy z nich miał swojego pomocnika, takim pomocnikiem dla ubezpieczonego był świadek E. P..

Warunki pracy były ciężkie z uwagi na ryzyko dla zdrowia i życia, oraz warunki atmosferyczne, gdyż praca była wykonywana na powietrzu, często praca musiała być wykonywana w pozycji klęcznej, nie rzadko w wilgotnych warunkach. Często zdarzały się tzw. odbicia, szczególnie na sękach, zdarzały się z tego powodu urazy.

(akta osobowe ubezpieczonego R. N. k. 29, wyjaśnienia złożone przez ubezpieczonego R. N. na rozprawie w dniu 11 września 2018 r. k. 42-43, 45 oraz zeznania złożone na rozprawie w dniach 23 października i 22 listopada 2018 r. k. k.192v-194, 198-200, zeznania świadka K. K. k.43 i v; zeznania świadka E. P. k. 44; zeznania świadka E. O. k. 191v-192v i 194)

Decyzją z dnia 10 grudnia 2008 r. ubezpieczonemu przyznano prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy do 30 listopada 2019 r. Kolejnymi decyzjami dokonywano waloryzacji świadczenia. Natomiast decyzją z dnia 10 października 2017 r., znak (...) przyznano ww. rentę do dnia 31 października 2020 r.

(dowód: akta rentowe ZUS – plik dit. Renty z tytułu niezdolności do pracy)

Decyzją z dnia 26 kwietnia 2018 r., znak (...) pozwany odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury pomostowej wskazując, że skarżący co prawda ukończył wiek 60 lat, nie przystąpił do OFE, zaś na dzień 1 stycznia 1999r. wykazał wymaganych staż ubezpieczenia w wymiarze co najmniej 25 lat, jednakże nie wykazał on przesłanki co najmniej 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach zgodnie z art. 4 i art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Pozwany nie uznał, zarówno w decyzji, jak w odpowiedzi na odwołanie – na podstawie przedstawionych przez ubezpieczonego dowodów – okres zatrudnienia w Zarządzie (...) w E. (poprzednik prawny Przedsiębiorstwo (...) w E.), jako okres pracy w warunkach szczególnych w okresie od dnia 8 stycznia 1991 r. do dnia 17 lutego 2008 r.

(bezsporne – dowód: akta rentowe ZUS plik dot. wniosku o emeryturę pomostową k.11)

Z powyższą decyzją nie zgodził się ubezpieczony, wnosząc odwołanie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych m.in. w aktach osobowych ubezpieczonego, listach obecności, dokumentacji płacowej oraz aktach rentowych pozwanego, a nadto przedstawionych przez ubezpieczonego, których domniemanie prawdziwości wynika z art. 244 i nast. k.p.c., a ponadto ich wiarygodność nie została podważona przez żadną ze stron. Stan faktyczny został również ustalony na podstawie wyjaśnień i zeznań ubezpieczonego R. N. oraz zeznań świadków K. K., E. P. i E. O., które Sąd uznał za wiarygodne, gdyż są spójne, rzeczowe oraz wzajemnie się uzupełniają, nadto znajdują odzwierciedlenie w dokumentach urzędowych.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego R. N. jako zasadne, zasługiwało na uwzględnienie

Na wstępie należy przybliżyć przepisy prawa, które mają zastosowanie w niniejszej sprawie, co pozwoli następnie omówić tylko okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, że ustawa o emeryturach pomostowych zastąpiła przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270, z późn. zm., zwana dalej „u.e.r.f.u.s.”), określające zasady przyznawania emerytur w niższym wieku pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach pracy lub w szczególnym charakterze nowymi regulacjami określającymi zasady nabywania wcześniejszych emerytur z tytułu tego rodzaju pracy. Najogólniej rzecz ujmując celem tej ustawy jest ograniczenie kręgu uprawnionych do emerytury z powodu pracy w szczególnych warunkach pracy lub w szczególnym charakterze do mniejszej liczby sytuacji uzasadnionych rzeczywistą koniecznością przejścia na emeryturę przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w których oczekiwania osób, które rozpoczęły wykonywanie takiej pracy na starych zasadach, na wcześniejsze przejście na emeryturę powinny zostać zaspokojone. Ustawa ma charakter przejściowy, ograniczając prawo do uzyskania emerytury pomostowej do osób urodzonych po 31 grudnia 1948r., które pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 u.e.r.f.u.s.)

rozpoczęły przed 1 stycznia 1999 r. (art. 4 pkt 5 ustawy). Jak wskazał Trybunał Konstytucyjny emerytura pomostowa ma być „pomostem między dotychczasowym systemem z licznymi możliwościami przechodzenia na emeryturę w obniżonym wieku emerytalnym i nowym systemem, w którym tego typu rozwiązania będą wyjątkiem” (por. uzasadnienie wyroku z dnia 16 marca 2010 r., sygn. akt K 17/09, (...) 2010 nr 3, poz. 21). Wskazany wyżej cel ustawy realizują w najbardziej widoczny sposób jej przepisy określające przesłanki nabycia emerytury pomostowej.

W świetle art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 u.e.r.f.u.s., wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 u.e.r.f.u.s.;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Z powyższego przepisu wynika, że aby praca w szczególnych warunkach winna być wykonywana zarówno przed dniem 01 stycznia 1999 r. jak i po dniu 31 grudnia 2008 r. W tym miejscu zauważyć należy, że bezspornym było, że ubezpieczony nie wykonywał po dniu 31 grudnia 2008 r. pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Zgodnie z art. 49 w/w ustawy emerytura pomostowa przysługuje również osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
- 3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Zaznaczenia wymaga, że przepisy prawa ubezpieczeń społecznych mają charakter norm bezwzględnie obowiązujących. Instytucja wcześniejszej emerytury podlega ścisłej wykładni. Przesłanki nabycia prawa do emerytury na podstawie przepisów o emeryturach pomostowych muszą być spełnione łącznie, co oznacza, że brak choćby jednego z tych warunków powoduje niemożność nabycia uprawnień emerytalnych (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 11 września 2012 r., sygn. akt III A Ua 440/12).

Przytoczony przepis zmienia wymagania konieczne do uzyskania emerytury pomostowej dla osób niespełniających warunku z art. 4 pkt 6 ustawy, zwalniając je z konieczności wykonywania po 31 grudnia 2008 r. pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy, jednakże wprowadza w to miejsce wymaganie, aby ubiegający się o rozważane świadczenie spełniał w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 2009 r.) warunek posiadania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Warunek ten został jasno wyrażony, wynika wprost z literalnego brzmienia art. 49 pkt 3 ustawy i jest zgodny z jej celem.

W uzasadnieniu wyroku z dnia 13 marca 2012 r., II UK 164/11 Sąd Najwyższy wskazał, że w świetle tego przepisu nie ma podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, nie może być kwalifikowany jako prace w warunkach szczególnych (art. 3 ust. 1 ustawy) lub o szczególnym charakterze (art. 3 ust. 3 ustawy) w rozumieniu dziś obowiązujących przepisów. Sąd Najwyższy podkreślił, powołując się na wcześniejsze orzecznictwo, że przepisy regulujące system zabezpieczenia społecznego ze względu na swoją istotę i konstrukcję podlegają wykładni ścisłej. Nie powinno się więc stosować do nich wykładni celowościowej, funkcjonalnej lub aksjologicznej w opozycji do wykładni językowej, jeżeli ta ostatnia prowadzi do jednoznacznych rezultatów interpretacyjnych. W rezultacie należy uznać, że określenie „okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3” zawarte w art. 49 pkt 3 ustawy o emeryturach pomostowych, oznacza okres pracy wskazany w art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy bez wliczania do niego okresów pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 32 i art. 33 u.e.r.f.u.s.

Należy podkreślić, iż jedynie łączne spełnienie wszystkich przesłanek uprawnia do uzyskania prawa do wcześniejszej emerytury. Innymi słowy nie spełnienie jednej z przesłanek wymienionych w art. 4 cytowanej ustawy pozbawia wnioskodawcę prawa do emerytury pomostowej.

W ocenie Sądu odwołanie skarżącego zasługiwało na uwzględnienie, bowiem przeprowadzone postępowanie dowodowe dało podstawy do uznania, że skarżący spełnił przesłankę 15 lat pracy wykonywanej w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 3 ustawy o emeryturach pomostowych.

Zgodnie z art. 3 ust. 3 ustawy pomostowej prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr 1 i 2 do ustawy.

W załączniku nr 1 pod pozycją 34 wyszczególnia się „Prace bezpośrednio przy zrywce lub ręcznej ścinie drzew przenośną pilarką z piłą łańcuchową.”.

Wnioskodawca domagał się uwzględnienia, jako pracy kwalifikowanej w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych okresu zatrudnienia w Zarządzie (...) w E. (poprzednio Przedsiębiorstwie (...) w E.). Tym samym ubezpieczony powinien był wykazać, że przepracował w szczególnych warunkach w tym zakładzie pracy co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach do dnia wejścia w życie ww. ustawy.

W ocenie Sądu ubezpieczony wykazał, że w spornym okresie tj. od dnia 8 stycznia 1991 r. do dnia 17 lutego 2008 r. pracował on na stanowisku operator spalinowej pilarki przenośnej z piłą łańcuchową przy zrywce i ręcznej ścinie drzew, tylko i wyłącznie w pełnym wymiarze czasu pracy czyli na stanowisku wymienionym w pkt 34 załącznika nr 1 do ustawy o emeryturach pomostowych. Wynika to jednoznacznie z jego zeznań.

Zeznania ubezpieczonego odnośnie pracy wykonywanej przez cały sporny okres, znalazły także potwierdzenie w zeznaniach świadków K. K., E. P. i E. O.. Z zeznań tych świadków wynika jednoznacznie na jakim stanowisku pracował ubezpieczony i co należało do jego zakresu obowiązków. Świadkowie stanowczo wykluczyli pracę ubezpieczonego na innym stanowisku niż wskazywane przez ubezpieczonego.

Sąd nie miał podstaw, by powyższymi zeznaniami odmówić wiarygodności. Jak wskazano już powyżej, w ocenie Sądu zeznania tych świadków były spójne i logiczne i korelowały z wyjaśnieniami i zeznaniami złożonymi przez ubezpieczonego. Świadkowie pracowali z ubezpieczonym, mieli z nim kontakt i posiadali wiedzę odnośnie wykonywanych przez skarżącego czynności. Potrafili oni w sposób przejrzysty i czytelny odtworzyć czynności wykonywane przez wnioskodawcę w okresie ich wspólnego zatrudnienia.

Nie budziło wątpliwości Sądu, że materiał dowody wykazał, że ubezpieczony w spornym okresie pracował na stanowisku operatora przenośnej pilarki ręcznej, tj. w

wymiarze 15 lat, przy uwzględnieniu okresów urlopów bezpłatnych oraz okresów nieskładkowych związanych z pobieraniem przez skarżącego zasiłku chorobowego, które to okresy zgodnie z art. 32 ust. 1a u.e.r.f.u.s. przy ustalaniu okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie uwzględnia się (dotyczy to okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał po dniu 14 listopada 1991 r. wynagrodzenie lub świadczenia z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa).

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że decyzja pozwanego organu rentowego nie odpowiadała prawu, dlatego też, stosownie do art. 477¹⁴§ 2 k.p.c., należało uwzględnić odwołanie skarżącego i przyznać prawo do emerytury pomostowej od dnia ukończenia 60 roku życia albowiem wniosek o emeryturę został złożony zanim została spełniona przesłanka wieku.